

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка
Гуманітарно-природничий університет ім. Я. Длугоша (м. Ченстохова Польща)
Вища школа лінгвістична (м. Ченстохова Польща)
Пряшівський університет (Словаччина)
Ніредьгазький Університет (Угорщина)

*Весь світ з вами,
якщо ви з нами!*

**III Міжнародна науково-практична
Інтернет-конференція**

**«МІЖНАРОДНИЙ ТА НАЦІОНАЛЬНИЙ ДОСВІД
СУСПІЛЬНО-ГЕОГРАФІЧНОГО РОЗВИТКУ
ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УМОВАХ
ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»**

м. Мукачево

УДК 338.486:91(477:4)(043.2)
М 58

*Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет
Науково-технічною радою
Мукачівського державного університету
(протокол № 9 від 21 листопада 2022 р.)*

Відповідальний за випуск – доктор географічних наук, доцент Смочко Н.М.

Редакційна колегія: Щербан Т.Д. – д.психол.н., проф. (голова); Смочко Н.М. – д.геогр.н., проф. (заст.гол.), Лужанська Т.Ю. – к.геогр.н., Папп В.В. – д.е.н., проф., П'ятка Н.С. – к.е.н., доц., Кочан В.М. – к.філос.н., ст. викл.; Медвідь Л.І. – к.е.н., доц.; Цупанич О.І. – провідний фахівець кафедри.

У збірнику тез висвітлюються погляди науковців, аспірантів, магістрантів, представників підприємницьких структур на актуальні проблеми суспільно-географічного розвитку туристичної галузі в умовах євроінтеграції. Тематика конференції охоплює наукові, освітні та практичні аспекти суспільно-географічного розвитку туристичної галузі у контексті інтегрування України в європейський економічний простір.

М 58

Міжнародний та національний досвід суспільно-географічного розвитку туристичної галузі в умовах євроінтеграції: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції / ред. кол.: Т.Д. Щербан (гол.) та ін. Мукачево: МДУ, 2022. 125 с.

Матеріали подано в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів відповідають за точність наведених фактів, цитат, власних імен, статистичних матеріалів та інших відомостей. Погляди редколегії не завжди збігаються з позиціями авторів.

© Мукачівський державний університет, 2022

Тетяна ЛУЖАНСЬКА
кандидат географічних наук, доцент
Мукачівський державний університет, м. Мукачево
tetyana.Luchanska70@gmail.com

Іванна ПОПОВИЧ
здобувачка спеціальності «Географія» освітнього ступеня «Магістр»
Мукачівський державний університет, м. Мукачево

ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ

Дистанційне зондування Землі (ДЗЗ) (фр. *sonder* – досліджувати, розвідувати; лат. *distantia* – відстань, дистанція) – процес вивчення закономірностей побудови й розвитку географічної оболонки Землі, який включає комплекс заходів і засобів для збирання інформації про об'єкт, територію або явище без безпосереднього контакту з ним.

ДЗЗ як вид спостереження поверхні Землі авіаційними і космічними засобами, спорядженими різноманітними видами знімальної апаратури має важливе практичне значення.

У світі нараховується понад два десятки космічних апаратів віддаленого зондування Землі, а в безпосередньому впровадженні програм супутникових спостережень, беруть участь 25 країн. Нині космічні технології знімання земної поверхні дозволяють підвищити ефективність досліджень у різних галузях геології: геологічному зніманні та пошуку корисних копалин, неотектонічних дослідженнях, геоєкології тощо. Кількість спектральних діапазонів, в яких може здійснюватися знімання з космічних апаратів, постійно зростає [2, с. 18].

Дистанційні методи не тільки прискорюють процес дослідження природних ресурсів, але й дають принципово нову інформацію про природу Землі, її окремі компоненти, явища та процеси, які звичайними методами отримати неможливо.

Методи ДЗЗ із космосу мають такі переваги:

- 1) висока оглядовість, можливість одержання одночасно інформації про великі території;
- 2) можливість переходу від дискретної картини значень показників стану навколишнього природного середовища в окремих пунктах території до безперервної картини просторового розподілу показників;
- 3) можливість одержання інформації про важкодоступні райони;
- 4) високий рівень генералізації зображення [4, с. 34].

Ера ДЗЗ із космосу почалася після виведення на орбіту 23 липня 1972 р. американського супутника ДЗЗ Landsat-1. Він був обладнаний камерами для отримання фотографічного зображення Землі у видимому та ближньому інфрачервоному діапазоні.

18 жовтня 2001 р. на орбіту було виведено перший комерційний супутник QuickBird американської компанії DigitalGlobe, дані якого на комерційних засадах стали доступними всім бажаючим.

До матеріалів ДЗЗ належать будь-які дані, отримані за допомогою сенсорів, сканерів, оптичних пристроїв, радарів і фотоапаратів, установлених на супутниках або літаках. Споживачами даних ДЗЗ є державні та урядові відомства, національні військові та розвідувальні органи, наукові установи, організації з контролю різних відомств, виробничі фірми, у тому числі держави, які не мають власних засобів ДЗЗ.

Указом Президента України від 29.02.1992 р. було створено Національне космічне агентство України (із 2011 р. – Державне космічне агентство України, ДКАУ), одним з основних пріоритетних завдань якого є розвиток національної системи спостереження Землі з космосу.

Перевагами ДЗЗ можна вважати:

- оперативність;
- незалежність від погодних умов, добового або сезонного періоду;
- можливість дослідження великих територій, у тому числі важкодоступних місць;
- можливість проведення комплексного моніторингу, що охоплює різні характеристики об'єктів дослідження;
- відображення динаміки процесів;
- картографування потенційно небезпечних ділянок.

Для дистанційних досліджень природних ресурсів Землі використовують цілий арсенал технічних засобів. Це штучні супутники Землі, орбітальні станції, літаки-лабораторії, наземні засоби приймання та оброблення інформації, мережа наземних і морських полігонів, обладнаних рухомими та стаціонарними засобами для дистанційних, контактних і приземних досліджень.

Сучасні системи ДЗЗ дозволяють вирішувати з космосу такі завдання:

- створення й оновлення топографічних та спеціальних карт і планів, у тому числі до масштабу 1: 2000;
- створення цифрових моделей рельєфу з точністю до 1-3 м по висоті;
- контроль за будівництвом об'єктів інфраструктури транспортування та видобутку нафти й природного газу;
- лісовпорядні роботи, точна автоматизована інвентаризація й оцінювання стану лісів;
- інвентаризація сільськогосподарських угідь, створення планів землекористування тощо;
- моніторинг стану посівів, оцінювання засміченості;
- виявлення шкідників і хвороб сільськогосподарських культур, прогнозування врожайності;
- автоматизоване створення великомасштабних карт і планів рослинності, ландшафтів та природокористування;
- оновлення топографічної підоснови для розробки проектів генеральних планів перспективного розвитку міст, схем територіального планування муніципальних районів;
- інвентаризація й моніторинг стану транспортних, енергетичних, інформаційних комунікацій;
- широке коло завдань у галузі охорони навколишнього середовища.

Стрімке зростання науково-технічного космічно-знімального арсеналу, впровадження технологій гіперспектральних знімачів з високим рівнем розрізнення, вимагає відповідних технологій їхньої інтерпретації.

Основою сучасних дистанційних досліджень є цифрова обробка, дешифрування та геологічна інтерпретація матеріалів космічних зйомок (МКЗ) залежно від особливостей знімальної апаратури, ландшафтних та геологічних умов територій, що вивчаються [5, с. 47].

Геоінформаційні технології (ГІС) використовують для вирішення завдань управління та планування, пов'язаних з аналізом великої кількості географічних даних, частиною яких є так звані позиційні дані, що можуть характеризувати теперішнє, минуле або майбутнє місце розташування об'єктів.

Уже створені архіви й банки даних цифрових знімків величезної території земної кулі. Їх відносна доступність для користувача (пошук, замовлення й отримання в системі Інтернет), проведення зйомок будь-якої території за бажанням користувача, можливість наступної обробки й аналізу фотографій із космосу за допомогою різних програмних засобів, інтегрованість із ГІС-пакетами та ГІС-системами перетворюють союз ГІС-ДЗЗ на новий потужний засіб географічного аналізу.

Список використаних джерел:

1. Анисенко О.В. Розвиток дистанційного зондування землі в Україні. Агросвіт. № 7. 2017. С. 52-57.
2. Байрак Г.Р., Муха Б.П. Дистанційні дослідження Землі: Навчальний посібник. Львів, Видавн. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2010. 712 с.
3. Баралдін О., Миколенко Л. Використання даних дистанційного зондування Землі для створення актуальних електронних ресурсів. Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва. Вип. 1 (21). 2011. С. 162-167.
4. Зацерковний В.І., Тішаєв І.В., Віршило І.В., Демидов В.К. Геоінформаційні системи в науках про Землю: монографія. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2016. – 510 с.
5. Дистанційне зондування Землі. Інформаційні технології збирання, оброблення та використання даних аерокосмічного спостереження Землі: Зб. наук. статей ДП «Дніпрокосмос». Д.: Проспект, 2007. Вип. 1. 207 с.

3. ПРОМОЦІЙНА ПОЛІТИКА В ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНІЙ СФЕРІ	49
Бучко Ж. Конкурси з розробки туристичних маршрутів: промоція культурного надбання та досвід для творчої молоді.....	49
Матвійчук Л., Мельник Д. Імідж як складова конкурентоспроможності підприємств сфери туризму.....	51
Пеняк П. Нематеріальна культурна спадщина Закарпаття: перспективи використання в сфері туризму.....	54
Смочко Н., Тимошенко Л., Поляк Р. Екопоселення: сутність поняття та принципи функціонування	57
4. МОНІТОРИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В ПЕРІОД ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	60
Лозова Л. Вимушені переміщення у трендах розвитку туристичної галузі в період воєнного стану.....	60
Лужанська Т., Попович І. Практичне застосування технологій дистанційного зондування Землі	63
Смочко Н., Вольна Б., Лінчук О. Релокація та відновлення українського бізнесу в умовах війни.....	66
5. РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА, МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ ТУРИЗМУ	69
Грицько В., Декет Д. Зелений туризм як інструмент підвищення ефективності регіональної економіки.....	69
Папп В., Бошота Н. Роль процесу децентралізації у соціально-економічному розвитку об'єднаних територіальних громад.....	70
Пігош В. Основні аспекти поділу корпоративних правовідносин.....	72
Руденко В. Реалізація проєкту «heritage» («спадщина») Європейського Союзу в освітній програмі «менеджмент туристичної індустрії» Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.....	74
6. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	76
Гринюк Д., Смочко Н. Філософія сталості туризму: етимологія понять, сучасні трансформації під впливом викликів періоду невизначеності.....	76
Ісак Т. Перспективи розвитку адаптивного туризму Карпатського регіону в післявоєнний період.....	79
Мороз Ф. Фізичний розвиток молоді – як один із напрямків розвитку туризму в післявоєнний період	81
Смирнов І. Волонтерський туризм як пріоритетний напрямок розвитку туризму в умовах військового стану в Україні та в післявоєнний період (на прикладі м. Кам'янець-Подільського)	83

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>